

si-mehhed saatsid ka kõi kenne omma laus-
sumisega; agga et se nuhtlus wägga kib-
be olli, siis pididi kunningas ommeti Mo-
ses ja Aronit palluma, et nemmad wot-
taksid Jummalat palluda, et ta omma
rahwaga sest konnade häddast pääseks.
Kõi Moses ja Aron saatsid sedda Jum-
mala käest päwe läbbi; agga rahwas ei
sanud ommeti mitte lahti.

Sepärrast tuli kolmas nuhtlus päle,
Jummal laskis täid tulla sesamma Ma-
rahwa ja lojuste päle, kui Aron omma
leppiga Ma pörmo löi, sest keik se pörmi
sai täiks. Täid ei woinud kuntsi-mehhed
ommeti mitte sata; omma lausumistega,
ise nemmad pidid Barao wasto üttele-
ma: Se on Jummal sorm. Ei sanud
se läbbi ka mitte kunninga südda pehmes-
maks, ta jäi nenda kui enne korwaks.
Neljas nuhtlus tuli se sü pärrast senna Ma-
päle, Jummal nuhtles sedda pahha lin-
dude

bude feltliga. Mosesse ja Aroni päwe
läbbi sai se Ma jälle sest lahti, Barao
agga teggi ta omma süddane kangelis ja
ei lastnud rahwast paigastle ärraminna.

Wies nuhtlus tuli siis se järrele, et
Egiptusse-rahwa lojused ärrasurrid, ja
Israeli-rahwa lojusist ei surnud karwa.
Sest ei holind kunningas ka mitte, ta
südda jäi weel ilka kangelis; sepärrast tuli
kues nuhtlus. Se olli se, et Moses ja
Aron pididi ahjust tahma wotma ja Mo-
ses pididi sedda wasto taewast wisutama;
sai se tehtud, siis sai se päseks, wiitiks
mis üllesaias innimeste ja lojuste külge.
Ja nenda ei wotnudke Barao Jehowa
anna kuulda. Seitmes nuhtlus sai
siis Egiptusse-rahwa kätte; Jummal
laskis pitkse mürristamisega wägga ras-
set rahhet sabbada, mis innimesed ja lo-
jused ärratappis mis wäljal ollid, ja keik
sohhud löi ta wahha, ta murdis ka keik
puud